

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
професорсько-викладацького складу
16–17 травня 2019 р.

Збірник наукових праць
професорсько-викладацького складу академії
за підсумками науково-дослідної роботи в 2018 році

Полтава 2019

Редакційна колегія:

Аранчій В. І., ректор академії, кандидат економічних наук, професор.

Горб О. О., проректор з науково-педагогічної, наукової роботи, професор кафедри екології збалансованого природокористування та захисту довкілля, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Галич О. А., декан факультету економіки та менеджменту, директор Навчально-наукового інституту економіки та бізнесу, професор кафедри інформаційних систем та технологій, кандидат економічних наук, доцент.

Дорогань-Писаренко Л. О., декан факультету обліку та фінансів, професор кафедри економічної теорії та економічних досліджень, кандидат економічних наук, доцент.

Дудніков І. А., декан інженерно-технологічного факультету, професор кафедри галузеве машинобудування, кандидат технічних наук, доцент.

Кулинич С. М., декан факультету ветеринарної медицини, професор кафедри хірургії та акушерства, доктор ветеринарних наук, професор.

Маренич М. М., декан факультету агротехнологій та екології, професор кафедри селекції, насінництва і генетики, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Опара М. М., фахівець відділу з питань інтелектуальної власності, професор кафедри землеробства і агрохімії ім. В. І.Сазанова, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Поліщук А. А., декан факультету технології виробництва та переробки продукції тваринництва, доктор сільськогосподарських наук, професор.

Чайка Т. О., начальник редакційно-видавничого відділу, кандидат економічних наук.

Збірник наукових праць науково-практичної конференції професорсько-викладацького складу Полтавської державної аграрної академії за підсумками науково-дослідної роботи в 2018 році (м. Полтава, 16-17 травня 2019 року). – Полтава : РВВ ПДАА, 2019. – 309 с.

Список використаних джерел

1. Ільченко А.М. Особливості корекційно-педагогічної роботи в умовах інклюзивної школи / А.М. Ільченко // Педагогіка і сучасні аспекти фізичного виховання: зб. наук. праць III Міжнародної наук.-практ. конф., (18-19 квітня 2017 року); [за заг. ред. Ю.О. Долинського]. Краматорськ: ДДМА, 2017. – С. 442-447.

2. Колупаєва А.А. Інклюзивна освіта: реалії та перспективи: монографія / А.А. Колупаєва. – К.: Самміт-Книга, 2009. – 272 с.

3. Концепція розвитку інклюзивного навчання. Наказ МОН № 912 від 01.10.2010 року. – 7с.

ОБҐРУНТУВАННЯ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ: ІНСТИТУЦІЙНИЙ ПІДХІД

*Канцедал Н. А.,
кандидат економічних наук, доцент,
Пономаренко О. Г.,
кандидат економічних наук, доцент*

Глибинне дослідження підвалин побудови і розвитку вітчизняної теорії обліку на основі застосування інституційних підходів є сьогодні науковим «трендом».

Провідними вченими розглядаються та обґрунтовуються стосовно облікової науки різноманітні теоретичні конструкції: метатеорії, теорії, теоретичні схеми, принципи, елементи методології обліку, предмет та об'єкт обліку тощо [1-2, 4-5]. Водночас види бухгалтерської практики не настільки часто перебувають у фокусі наукових досліджень, що є однією з першопричин, які «гальмують» розвиток бухгалтерського обліку в цілому.

У цьому аспекті особливої актуальності набувають питання комплексної взаємодії науково-професійного і практично-професійного середовища бухгалтерського обліку, що сприятиме підсиленню ролі і значення причетних до нього інститутів і, як наслідок, успішній адаптації бухгалтера до вимог сучасності [3, с. 31].

Виходячи з комплексних аспектів прояву бухгалтерського обліку, можна виокремити наступні види облікової практики [5]:

- бухгалтерський облік як навчальна дисципліна (викладання обліку);
- бухгалтерський облік як наукова діяльність (проведення бухгалтерських наукових досліджень);
- бухгалтерський облік як професійна діяльність (ведення обліку);
- практика прийняття рішень користувачами на основі бухгалтерської інформації;
- організація бухгалтерського обліку;
- регулювання бухгалтерського обліку;

Для кожного з видів практики бухгалтерського обліку необхідно виокре-

мити та обґрунтувати основні функціональні елементи: суб'єкт і об'єкт. Так, суб'єктом практики бухгалтерського обліку як професійної діяльності є фахівець-бухгалтер, а об'єктом – наслідки фактів господарського життя.

У довідковій англomовній літературі бухгалтерська практика визначається як рутинний спосіб, який передбачає збір і запис із дня в день фінансової діяльності суб'єкта підприємницької діяльності.

Практика бухгалтерського обліку пов'язана з методом, на основі якого впроваджується облікова політика та якої регулярно дотримуються бухгалтер, аудитор чи команда професійних бухгалтерів.

У Законі «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (ст. 1) бухгалтерська практика розглядається як процес, що передбачає виявлення, вимірювання, реєстрацію, накопичення, узагальнення, зберігання та передачу інформації.

Розглядаючи бухгалтерський облік у світлі процедурного підходу, його можна визначити як певний спосіб задоволення потреб користувачів в інформації про господарську діяльність підприємства, який складається із певної послідовності кроків, що включають підготовку до ведення обліку, його безпосереднє ведення і завершення [5].

Сьогодні в Україні відсутні ґрунтовні теоретичні дослідження, які б дали змогу пояснити особливості реалізації існуючої практики прийняття рішень користувачами на основі бухгалтерської інформації та спрогнозувати її розвиток у майбутньому.

Внаслідок існування різних пріоритетів користувачів та з урахуванням неможливості їх задоволення в межах єдиної системи бухгалтерського обліку відбувається її дезінтеграція – поділ на окремі системи: фінансового обліку; податкового обліку; управлінського обліку; стратегічного обліку тощо [1, 2].

Такий поділ обґрунтовує потребу удосконалення облікового інструментарію. За відсутності релевантних поліпшень система бухгалтерського обліку проявляє свою дисфункцію, оскільки є нездатною реагувати на зміну інформаційних потреб суб'єктів, що приймають управлінські рішення на основі фінансової звітності та масивів даних обліку.

Бухгалтерську наукову практику за об'єктом можна поділяти на два види.

У першому варіанті цим об'єктом виступає бухгалтерська практика та практика прийняття рішень користувачами на основі бухгалтерської інформації, тобто та діяльність облікового й управлінського персоналу, яка щодня здійснюється на підприємствах. Тобто, вчені-практики змістовного рівня займаються дослідженнями бухгалтерської практики у взаємозв'язку з розвитком економічної системи функціонування підприємства. Результати таких досліджень можуть бути оформлені в розробки, які вдосконалюють процедурні аспекти ведення бухгалтерського обліку [5].

У другому варіанті об'єктом дослідження виступає теоретична та емпірична пізнавальна діяльність учених-бухгалтерів, їх погляди і підходи до вирішення проблем, які існують в обліковій науці, перспектив і напрямів його подальшого розвитку. Результатом цих досліджень є: генезис тенденцій розвитку облікової думки, бухгалтерські наукові теорії, наукові гіпотези тощо.

Список використаних джерел

1. Жук В. М. Інституційна теорія бухгалтерського обліку : відповідь на виклики сучасності. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2015. № 8-9. С. 14-23.
2. Жук В. Н. Основы институциональной теории бухгалтерского учета : Монография / В. Н. Жук. – К.: «Аграрная наука», 2013. – 408 с.
3. Канцедал Н. А. Бухгалтерський облік цифрової епохи: розширення термінологічних кордонів. *Облік і фінанси*. 2019. № 1(83). С. 28.-34. URL: [https://doi.org/10.33146/2307-9878-2019-1\(83\)-28-34](https://doi.org/10.33146/2307-9878-2019-1(83)-28-34).
4. Кірейцев Г. Г. Развитие бухгалтерского обліку : теорія, професія, міжпредметні зв'язки : моногр. Житомир : ЖДТУ, 2007. – 199 с.
5. Легенчук С. Місце практики у бухгалтерському обліку: нове бачення. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2012. № 6. С. 8-16.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

*Колодій О.С.,
кандидат педагогічних наук, доцент*

У ХХІ столітті гостро постала проблема екологічного виховання у зв'язку з погіршенням екологічної ситуації у світі та Україні. Важливим аспектом у вирішенні проблеми збереження та оновлення природних ресурсів є екологічне виховання населення, особливо молодого покоління. Молодь, яка здобуває вищу освіту, обов'язково повинна бути включена в систему виховного процесу. До основних напрямів виховання у вищій школі відносять: духовно-моральне, патріотичне, трудове, економічне, естетичне, фізичне, екологічне.

Екологічне виховання – це активна педагогічна діяльність, спрямована на розвиток у здобувачів вищої освіти екологічної культури, цілеспрямований процес формування екологічної свідомості. Екологічне виховання полягає у постійному ознайомленні здобувачів вищої освіти із важливими проблемами впливу людини на навколишнє середовище, що обумовлює рівень здоров'я населення країни; пояснення щодо поведінки у зонах природних катастроф; залучення до поширення знань серед громадян про бережливе ставлення до навколишнього світу; спонукання до примноження природних багатств; поповнення знань із екології шляхом ознайомлення з науковими працями відомих вітчизняних учених.

Найважливішими факторами, що впливають на становлення світогляду сучасної молоді – є формування екологічного мислення та екологічної культури в цілому. Сучасна цивілізована людина має усвідомлювати себе частиною природи, відчувати органічний зв'язок із нею, сприймати шкоду, заподіяну їй, як власний біль. Має домінувати якісно новий екологічний світогляд, а екологічна освіта повинна стати одним із головних пріоритетів, що дасть змогу майбутнім поколінням із науково обґрунтованих позицій ефективно розв'язувати важливі проблеми довкілля. Завдання екологічної освіти та виховання – одне з найваж-